

هنوزم میشه عاشق بود

هنوژم میشه عاشق بود

آرزو فیلکوئی

هرگونه استفاده از جلد و متن کتاب (اعم از: زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری، تهیه CD) بدون اجازه کتبی ناشر و مؤلف ممنوع است. متخلفان به موجب بند ۵ از ماده ۲ قانون حمایت از مؤلفان، مصنفان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار می‌کیرند.

به نام ایزد توانا

این قصه قصه آدم‌هایست از جنس
من و شما نه انقدر پاک و معصوم به
رنگ سپید و نه انقدر پلید و رشت به
رنگ سیاه بلکه به رنگ خاکستری
انسان بودن... و داستان اینگونه آغاز
شد...

سرشاسه	: فیلکوئی، آرزو
عنوان و نام پدیدآور	: هنوزم میشه عاشق بود / آرزو فیلکوئی.
مشخصات نشر	: تهران، نشر علی، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۵۵۲ ص.
شابک	: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۱۹۳ - ۱۴۵ - ۴
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا.
موضوع	: داستان‌های فارسی - - قرن ۱۴.
رده‌بندی کنگره	: PIR۸۱۹۶/۶۸۵۶۹
رده‌بندی دیوبی	: ۸۶۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۱۱۰۶۸۸

نشر علی: خیابان انقلاب - خ ۱۲ فروردین، خیابان روانمهر، شماره ۱۳۶
تلفن: ۶۶۴۹۱۲۹۵ - ۶۶۴۹۱۸۷۶
امور شهرستانها: ۶۶۹۶۷۰۲۶ و ۲۷

هنوزم میشه عاشق بود آرزو فیلکوئی

ویراستار: مرضیه کاوه

چاپ اول: بهار ۱۳۹۲

تیراز: ۱۵۰۰ جلد

حروفچینی: گنجینه

لیتوگرافی: اردلان

چاپ: غزال

صحافی: تیرگان

نمونه‌خوان اول: آزیتا حسن‌نوری

نمونه‌خوان نهایی: سپیده شفقی‌نژاد

ناظر فنی چاپ: امیر حسن‌نوری

حق چاپ محفوظ است.

ISBN 978 - 964 - 193 - 145 - 4

هوای سرد اواسط پاییز بود و نوید، زمستانی به مراتب سردتر را به دنبال داشت؛ سوز سرد پاییزی شلاقوار صورت عابرین کلافه و گریزان از سرما را می‌نواخت. طی چند روز گذشته علی‌رقم هوای به‌شدت گرفته و ابری، بارانی نباریده بود و زمین و ساکنانش فقط ناظر آسمانی ابری و گرفته بودند که خیال بارش نداشت. برخلاف خیابان‌های پر از ماشین و ترافیک مرکز شهر، در پیاده‌روها کمتر کسی را می‌شد پیدا کرد و همه به‌دبال جایی برای فرار از سرما بودند چند نفری هم که در حال عبور بودند به سرعت گام‌هایشان افزوده تا از آن فرار کنند، یا به واسطه تندتر حرکت کردن گرم شوند؛ اما در بانکی که درست سر میدان اصلی واقع شده بود اوضاع کاملاً متفاوت بود و بانک مدام از جمعیت پر و خالی می‌شد. بانک به‌دلیل واقع شدن در مرکز شهر غالباً شلوغ بود اما امروز از روزهای دیگر شلوغ‌تر به‌نظر می‌رسید، چون روزهای آخر ماه بود و بانک صف طولی از مراجعته کننده‌هایی را در خود جای می‌داد که هر کدام بی کاری بدان جا مراجعه کرده بودند و بی‌صبرانه با شماره‌ای در دست انتظار رسیدن نوبتشان را می‌کشیدند.

فرزاد هم آن روز برای واریز حقوق کارکنانش و برداشت مقداری پول

شرکت می او مدن.

— بله آقای جباری چند روزی رفته مخصوصی و دست مارو تو پوست گردو گذاشته... می دونید که نمی شه امور مالی رو دست هرکسی سپرد برای همین در نبودش خودم کارهارو انجام می دم، امروز هم برای واریز حقوق کارمندای شرکت خدمتتون رسیدم.

— خدمت از ماست.

مهدوی این را گفت و نگاهی به کارکنانش کرد و با صدای بلند یکی از آنان را صدا کرد، او هم خیلی سریع خودش را به میز رئیس رساند. مهدوی ازش خواست تا فرزاد هرکاری دارد برایش انجام دهد.

کارمند هم بعد از سلام و احوالپرسی با فرزاد کارش را پرسید. فرزاد مدارکی از کیفیش خارج کرد و به کارمند داد و خیلی محترمانه گفت: — لطفاً این مبلغ رو طی این فیش ها از حساب شخصی من به حساب شرکت واریز کنیں و پنجه میلیون هم نقد برآم از حساب برداشت کنید. — پنجه میلیون اون هم امروز...

کارمند برای کسب تکلیف به رئیس نگاهی کرد و با تأیید مهدوی با گفتن چشم برای انجام کارهایی که فرزاد خواسته بود پشت میزش برگشت. با رفتن او مهدوی گفت:

— خوب جناب مهندس اوضاع کارخونه این روزها چطوره؟!... شنیدم بازار قطعات کامپیوتوری به خاطر واردات اجناس تقلیبی خیلی رکود کرده درسته؟!

— بازار رکورده کرده، ولی وضعیت ما خوبه خوشبختانه جای پای شرکت ما محکمه و این رکودها خللی در کار ما ایجاد نمی کنه ولی خبردار شدم متأسفانه چندین کارخونه تازه تأسیس تعطیل شدن.

— خوب خدارو شکر که وضعیت شما خوبه... البته دور از انتظارم نبود

ناگزیر از مراجعه به بانک بود. پس از این که با تکمیل ظرفیت پارکینگ مواجه شد به زحمت جایی برای پارک ماشینش پیدا کرد و به سوی بانک رفت و از ورودی نگاهی به جمعیت متظر در آن انداخت. لحظه ای مردد ایستاد اما چاره ای نبود کاربرد از شرکتش که به این کارها می پرداخت چند روزی به مخصوصی رفته بود و باید خودش آن ماه حقوق کارکنان را تا قبل از پایان ساعت کاری به حساب شرکت واریز می کرد. به ساعتش نگاهی انداخت باید عجله می کرد دو ساعت تا پایان ساعت کاری بانک بیشتر نمانده بود وارد شد و با دیدن رئیس قدیمی بانک که او را به خوبی می شناخت نفسی به آسودگی کشید با وجود او حتماً کارش زود انجام می گرفت و می توانست به شرکت و بقیه قرارهایش رسیدگی کند. سریع به سمت میز بزرگ رئیس که درست رو به رویش در قسمت ورودی بانک بود رفت هرچه فکر کرد نتوانست اسم رئیس را به یاد بیاورد چون از زمان مراجعه قبلی اش به بانک مدت ها گذشته بود برای همین قبل از هر صحبتی به تابلوی روی میز که اسم رئیس شعبه روی آن نوشته شده بود نگاهی انداخت و گفت:

— سلام آقای مهدوی خسته نباشین.

آقای مهدوی رئیس شعبه، سرش را از روی پرونده های روی میزش بلند کرد عینک را روی چشم مش جایه جا کرد و با دیدن فرزاد از جا برخواست و ضمن دست دادن با او گفت:

— بهه جناب حشمته عزیز... چه عجب قربان.

بعد هم با دست صندلی جلوی میزش را نشان داد.

— بفرمایید بشینید.

— متشرکم.

— خیلی وقتی زیارتتون نکردیم معمولاً اون کارمندان برای کارهای

ماشین‌هایی که قصد رهایی از ترافیک را داشتند به عابرین اجازه عبور نمی‌دادند. فرزاد به‌وسط خیابان رسیده و با نگاهی به سمت دیگر خیابان راه عبوری یافت ولی در یک لحظه موتوری را جلویش دید بعد هم ترک موتور سوار و در چشم برهم زدنی کیفیت را که از دستش قاچایده و در دستان موتور سوار بود. انگار چیزی را که دیده بود نمی‌توانست بفهمد متحیر بر جایش مانده بود و دور شدن موتور را نگاه می‌کرد که صدای بوق ماشینی او را متوجه کرد و به حرکت وا داشت. با تعجب به‌دست خالی از کیفیت نگاه کرد انگار تازه متوجه اتفاقی که افتاد شده بود. به سمت ماشینش دوید چند نفری که ناظر دزدیده شدن کیفیت بودند هر کدام نظری می‌دادند یکی می‌گفت، برو می‌گیریشون یکی می‌گفت، به‌پلیس زنگ بزن خطرناکه حتماً مسلح بودن. فرزاد بی‌توجه به آنها پشت ماشین نشست و موتور را تعقیب کرد و با عبور سریع از لای ماشین‌ها توانست سر چهارراه دوم موتور را ببیند و دنبالش بروند ترک موتور سوار که کیف در دستش بود مدام عقب را نگاه می‌کرد و اوضاع را وارسی می‌نمود که متوجه تعقیب فرزاد شد و به‌رفیقش گزارش داد و او را به سرعت بیشتر واداشت. فرزاد هم به سرعتش افزود فاصله گرفتن از مرکز شهر و خلوت شدن خیابان‌ها باعث بیشتر شدن سرعت ماشین فرزاد شده و درست پشت سر موتور قرار گرفته بود. شخص همراه موتور سوار مدام ماشین فرزاد را نگاه می‌کرد از چشمانش که دودو می‌زد معلوم بود خیلی ترسیده و نگران است. فرزاد قصد سبقت گرفتن از موتور و سد راهش را داشت اما با ویراژهای موتور موفق نمی‌شد با این حال لحظه‌ای چشم از موتور برنمی‌داشت و سایه به سایه تعقیبیش می‌کرد. بالاخره توانست از موتور جلو بزند اما همین که خواست جلوی موتور پیچید و متوقفش کند موتور داخل خیابانی فرعی پیچید و فرار کرد. فرزاد هم به سرعت دور زد داخل

مهندسى با توانایی و لیاقت شما و اعتبار در بازار بایدم موفق باشه. فرزاد که دل خوشی از تملق گویی نداشت برای این که پاسخ تعریفات مهدوی را داده باشد فقط به‌لبخندی کوتاه اکتفا کرد. مهدوی خواست به‌صحبت‌هایش ادامه بدهد که یکی از کارمندانش با زن و مردی سر میزش آمدند گویا زن و مرد قصد گرفتن وامی را داشتند؛ مهدوی اول به‌توضیحات کارمندانش گوش کرد و بعد به سمت فرزاد برگشت و ازش عذر خواست و به کارهای وام آنها رسیدگی کرد.

فرزاد با خشنودی به‌صندلی تکیه داد، راضی بود که از پر گویی‌های مهدوی نجات پیدا کرده. چند دقیقه‌ای منتظر ماند تا کارمندی که مهدوی دنبال کارهای او فرستاده بود کارها را انجام داد و مدارک و مسته‌های تراول را که خواسته بود تحويلش دهد. مدارکش را که گرفت از جای بلند شد و از آقای مهدوی که هنوز به کارهای وام مشغول بود تشکر کرد، ولی مهدوی ازش خواست لحظه‌ای تأمل کند و برگه‌هایی از کشوی میزش خارج کرد و جلوی فرزاد گرفت و گفت:

— مهندس جان! این برگه‌ها رو مطالعه کن سپرده‌گذاری‌های جدید بانکه که سود بسیار مناسبی داره. این سپرده رو فقط به مشتری‌های خاص‌مون ارائه می‌دیم.

فرزاد دستش را دراز کرد و برگه‌ها را از مهدوی گرفت و داخل کیفیش گذاشت با مهدوی دست داد و تشکر کرد و به‌سوی در بانک رفت. با باز شدن در اتوماتیک بانک سوز سردی به‌صورتش خورد کیفیش را در دستش جابه‌جا کرد و شال‌گردن پشمی اش را دور گردنش انداخت و از بانک خارج شد. نگاهی به ماشینش که سمت دیگر خیابان پارک بود انداخت و به سمت آن رفت، چند لحظه‌ای ایستاد تا بتواند از عرض خیابان عبور کند و به ماشینش بر سر خیابان دوطرفه و خیلی شلوغ بود و